

PARACHA DE LA MANNE HÉBREUX ET TRADUITE

Nos ancêtres se sont retrouvés dans le désert où ils n'avaient plus aucune ressource aucun espoir de trouver les provisions nécessaires.

Ils se sont tournés vers Moché Rabbénou afin qu'il puisse trouver une solution et celui-ci s'est mis à prier, avec plus d'intensité que jamais. Grâce à cette prière, ils bénéficièrent d'une nourriture céleste, **la manne**, qui les nourrit durant 40 ans.

C'est une ségoula pour la **Parnassa** de lire le passage de la manne dans la Parachat Béchalah.

C'est un grand Tsadik du 19e siècle qui nous le révèle. Ce tsadik, le **Rabbi de Riminov z.t.l.**, Il dispensa à ses nombreux élèves les enseignements sur le passage de la Manne et leur révéla le secret de la ségoula de lire **2 fois le texte en Hébreux ou en phonétique et 1 fois le texte en araméen** le **mardi** qui précède la lecture de la Parachat Béchalah. À travers les générations, cette ségoula s'est avérée très efficace et des millions de Juifs l'accomplissent chaque année.

Ensuite, prier Hachem qu'il vous accorde les besoins matériels nécessaire à votre vie.

Avant de réciter la Paracha on dit

קודם קריאת פרשת המן, יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה.

Depuis le chapitre 16 verset 4 jusqu'au verset 36 du livre de Chémot.

טז, ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביום למען אנסנו הילך בתורת א-ל:

טז, ויאמר יהוה אל-משה הנני ממטיר לכם לחם מן-השמים ויצא העם ולקטו דבר-יום ביום למען אנסנו הילך בתורת א-ל:

ואמר יי למשה, האנא מחית לכון לחמא מן שמיא; ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה, בדיל דאנסיון הנהכון באורתי א-ל

4 Hachem dit à Moché: « Je vais faire pleuvoir pour vous une nourriture céleste, le peuple ira en ramasser chaque jour sa provision et j'éprouverai de la sorte s'il obéit à ma doctrine ou non.

טז,ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם

טז,ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר-יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקְטוּ יוֹם | יוֹם

וַיְהִי בַּיּוֹם אֲשֶׁר-יָבִיאוּ, וַיִּתְקַנְנוּ יַת דְּיִיתוֹן; וַיְהִי עַל סֵד תְּרִין, עַל דְּיִלְקְטוֹן יוֹם יוֹם.

5 Le sixième jour, lorsqu'ils accommoderont ce qu'ils auront apporté, il se trouvera le double de leur récolte de chaque jour.

טז,ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

טז,ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: בְּרִמְשָׁא--וְתִדְעוּן, אֲרִי יִי אֲפִיק יִתְכוֹן מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם.

6 Moché et Aaron dirent à tous les enfants d'Israël: « Ce soir, vous reconnaîtrez que c'est Hachem qui vous a fait sortir du pays d'Égypte

טז,ז וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנִחַנּוּ מָה כִּי תִלוּנוּ (תְּלִינוּ)

עֲלִינוּ:

טז,ז וּבִקֹּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנִחַנּוּ מָה כִּי תִלוּנוּ (תְּלִינוּ)

עֲלִינוּ:

וּבְצַפְרָא, וְתַחֲזוֹן יַת יְקָרָא דִּינִי, בְּדִשְׁמִיעוֹן קְדָמוּהִי תַרְעֵמְתִּיכוֹן, עַל יִי; וְנִחַנְנָא מָא, אֲרִי מֵתַרְעֵמְתוֹן עֲלִנָא.

7 et demain, vous serez témoins de la gloire du Seigneur, lorsqu'il fera droit à vos murmures contre lui. Mais nous, que sommes nous, pour être l'objet de vos murmures?

טז,ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרֹב בְּשֹׂר לְאָכֹל וְלֶחֶם בִּבְקֹר לְשִׁבְעַ בְּשָׁמְעַ יְהוָה אֶת-

תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִיגִם עָלָיו וְנִחַנּוּ מָה לֹא-עֲלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה:

טז,ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרֹב בְּשֹׂר לְאָכֹל וְלֶחֶם בִּבְקֹר לְשִׁבְעַ בְּשָׁמְעַ יְהוָה אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם

אֲשֶׁר-אַתֶּם מְלִיגִם עָלָיו וְנִחַנּוּ מָה לֹא-עֲלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל-יְהוָה:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, בְּדִיתִין יִי לְכוֹן בְּרִמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלִחְמָא בְּצַפְרָא לְמִסְבַּע, בְּדִשְׁמִיעוֹן קְדָם יִי

תַּרְעֵמְתִּיכוֹן, דְּאַתּוֹן מֵתַרְעֵמִין עֲלוּהִי; וְנִחַנְנָא מָא, לֹא עֲלִנָא תַרְעֵמְתִּיכוֹן אֶלְהִין עַל מִימְרָא דִּינִי

8 Vous le verrez, ajouta Moché, lorsque Hachem vous donnera, ce soir, de la viande pour vous nourrir et demain, du pain pour vous rassasier, accueillant ainsi les murmures que vous proférez contre lui, car que sommes-nous? ce n'est pas nous qu'atteignent vos murmures, c'est Hachem!

טז,ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן אָמַר אֶל-כָּל-עַדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת-

תְּלַנְתִּיכֶם:

טז, ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֲמַר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַזְתֵּיכֶם:
וַאֲמַר מֹשֶׁה, לְאַהֲרֹן, אֵימַר לְכֹל כְּנֹשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, קְרוּבוּ קָדָם יי: אָרִי שְׁמִיעֶן קְדָמוֹהִי,
תְּרַעַמְתְּכוֹן

9 Moché dit à Aaron: « Dis à toute la communauté des enfants d'Israël: 'Approchez-vous d'Hachem, car il a entendu vos murmures.

טז, י וַיְהִי כַדְבַר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה
בְּעַנְנוֹ: {פ}

טז, י וַיְהִי כַדְבַר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בְּעַנְנוֹ:
{פ}

וְהִנֵּה, כַּד מַלְיִל אַהֲרֹן עִם כָּל כְּנֹשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִתְפְּנִיאוּ, לְמִדְבָּרָא; וְהָא יִקְרָא דִי, אִתְגְּלִי
בְּעַנְנָא. {פ}

10 Comme Aaron parlait ainsi à toute la communauté des enfants d'Israël, ils se tournèrent du côté du désert et voici que la majesté divine apparut dans le nuage.

טז, יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

טז, יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמַלְיִל יי, עִם מֹשֶׁה לְמִימַר

11 Hachem parla ainsi à Moché:

טז, יב שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֵבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר
תִּשְׁבְּעוּ־לָחֶם וַיִּדְעַתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

טז, יב שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלִוּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֵבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבִבְקָר תִּשְׁבְּעוּ־
לָחֶם וַיִּדְעַתְּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

שְׁמִיעַ קְדָמִי, יַת תְּרַעַמְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל--מַלְיִל עֲמַהוֹן לְמִימַר בֵּין שְׁמִשְׂיָא תִיכְלוֹן בְּסָרְא, וּבְצַפְרָא
תִּסְבְּעוֹן לַחְמָא; וְתִדְעוֹן, אָרִי אָנָּא יי אֱלֹהֵיכֶם.

12 J'ai entendu les murmures des Bné Israël. Parle-leur en ces termes: 'Vers le soir vous mangerez de la viande, au matin vous vous rassasiez de pain et vous reconnaîtrez que moi, Hachem, je suis votre Dieu.

טז, יג וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוֹ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה שְׂכַבְת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

טז, יג וַיְהִי בְעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוֹ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבִבְקָר הָיְתָה שְׂכַבְת הַטֹּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה:

וְהָיָה בְּרִמְשָׁא--וּסְלִיקַת שְׁלִיּוֹ, וְחֻפַּת יַת מְשָׁרִיתָא; וּבְצַפְרָא, הָיָה נְחֻמַּת טָלָא, סְחֹר סְחֹר,
לְמְשָׁרִיתָא

13 En effet, le soir, les caillles arrivèrent et couvrirent le camp et le matin, une couche de rosée s'étendait autour du camp.

טז,יז וַתֵּעַל שְׁכֶבֶת הַטָּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר זָק מְחֻסָּפִס זָק כִּכְפָּר עַל-הָאָרֶץ:

טז,יז וַתֵּעַל שְׁכֶבֶת הַטָּל וְהָיָה עַל-פְּנֵי הַמִּדְבָּר זָק מְחֻסָּפִס זָק כִּכְפָּר עַל-הָאָרֶץ:

וּסְלִיקַת, נְחֻמַּת טָלָא; וְהָא עַל אִפֵּי מִדְבָּרָא, דְעֵזֶק מְקַלָּה--דְעֵזֶק דְגִיר כְּגִלְדָא, עַל אֶרְעָא

14 Cette couche de rosée ayant disparu, on vit sur le sol du désert quelque chose de menu, de floconneux, fin comme le givre sur la terre.

טז,יז וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

טז,יז וַיִּרְאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה-הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה:

וְחִזּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל, וַאֲמָרוּ גְבַר לְאֶחָיוּ מִנָּא הוּא--אָרִי לֹא יָדְעִין, מָא הוּא; וַאֲמַר מֹשֶׁה, לְהוֹן, הוּא
לְחָמָא, דִּיהַב יֵי לְכוּן לְמִיכַל

15 A cette vue, les enfants d'Israël se dirent les uns aux autres: « Qu'est ceci? » car ils ne savaient ce que c'était. Et Moshé leur dit: « C'est là le pain que Hachem vous donne pour nourriture.

טז,יז זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלַת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם
אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ:

טז,יז זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לְגִלְגָּלַת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ
לְאִשׁוֹ בְּאֶהְלוֹ תִקְחוּ:

דִּין פְּתַגְמָא, דְּפַקִּיד יֵי, לְקוּטוֹ מִנִּיה, גְּבַר לְפָם מִיכְלִיָּה: עֹמְרָא לְגִלְגָּלַתָא, מִנֵּן נַפְשֹׁתֵיכוֹן--גְּבַר
לְדַבְּמִשְׁכְּנֵיה, תְּסֻבוּן

16 Voici ce qu'a prescrit Hachem: Recueillez-en chacun selon ses besoins: un ômer par tête; autant chacun a de personnes dans sa tente, autant vous en prendrez.

טז,יז וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְּעֵיט:

טז,יז וַיַּעֲשׂוּ-כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמִּרְבָּה וְהַמְּעֵיט:

וַעֲבָדוּ כִּין, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וּלְקָטוּ, דְאַסְגִּי וּדְאַזְעַר

17 Ainsi firent les enfants d'Israël: ils en ramassèrent, l'un plus, l'autre moins.

טז,יח וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכָלוֹ לִקְטוֹ:

טז,יח וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֲדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמְּעֵיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכָלוֹ לִקְטוֹ:

וְכָלוּ בְעֹמֶרָא--וְלֹא אוֹתֵר דְּאֶסְגִּי, וְדֹאֲזַעַר לָא חֶסֶר: גָּבַר לְפָם מִיכְלִיָּה, לִקְטוֹ

18 Puis ils mesurèrent à l'étrier. Or, celui qui en avait beaucoup pris n'en avait pas de trop, celui qui en avait peu n'en avait pas faute, chacun avait recueilli à proportion de ses besoins.

טז,יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר:

טז,יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר:

וַאֲמַר מֹשֶׁה, לְהוֹן: אֲנָשׁ, לָא יִשְׂאֵר מִנִּיהַ עַד צַפְרָא

19 Moché leur dit: « Que nul n'en réserve pour le lendemain.

טז,כ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם

מֹשֶׁה:

טז,כ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקָּר וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֹשׁ וַיִּקְצַף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה:

וְלֹא קִבְּלוּ מִן מֹשֶׁה, וְאִשְׂאֵרוּ גָבְרִיא מִנִּיהַ עַד צַפְרָא, וַיִּרְחִישׁ רַחֲשָׂא, וַיִּסְרִי; וַיִּרְגִּזוּ עַל־יהוֹן, מֹשֶׁה

20 N'écoutant point Moshé, quelques-uns gardèrent de leur provision pour le lendemain, mais elle fourmilla de vers et se gâta. Et Moché s'irrita contre eux.

טז,כא וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוֹ וְחָם הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּנְמָס:

טז,כא וַיִּלְקְטוּ אוֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כְּפִי אֲכָלוֹ וְחָם הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּנְמָס:

וַיִּלְקְטוּ יִתְיָה בַצֶּפֶר בַצֶּפֶר, גָּבַר כְּפָם מִיכְלִיָּה; וּמָא דְּמִשְׁתָּאֵר מִנִּיהַ עַל אִפִּי חִקְלָא כַּד חָמָא עֲלוּהִי שְׁמִשָׁא, פָּשַׁר

21 Ils recueillirent cette substance tous les matins, chacun en raison de sa consommation; lorsque le soleil l'échauffait, elle fondait.

טז,כב וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁגִי הָעֹמֶר וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ

לְמֹשֶׁה:

טז,כב וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ לִקְטוֹ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁגִי הָעֹמֶר וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּידוּ לְמֹשֶׁה:

וַהֲוָה בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, לִקְטוֹ לְחָמָא עַל סַד תְּרִין--תְּרִין עֶמְרִין, לְחַסְד; וְאַתּוּ כָּל רַבְרָבִי כְּנִשְׂתָּא, וְחִוִּיאוּ לְמֹשֶׁה

22 Mais il advint, au sixième jour, qu'ils recueillirent une provision double, deux ômer par personne; tous les phylarques de la communauté vinrent l'annoncer à Moché.

טז,כג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאכְלוּ אַפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ וְאֶת כָּל־הָעֹדֶף הַנִּיחֹו לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר:

טז,כג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבְּתוֹן שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאכְלוּ אַפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוֹ וְאֶת כָּל־הָעֹדֶף הַנִּיחֹו לָכֶם לַמִּשְׁמֶרֶת עַד־הַבֹּקֶר:

וַאֲמַר לְהוֹן, הוּא דְמַלִּיל יֵי--שָׁבָא שַׁבְּתָא קֹדְשָׁא קָדָם יֵי, מָחָר: יֵת דְעִתּוֹן עֲתִידִין לְמִיפָא אִיפּוֹ, וְיֵת דְעִתּוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא בִשְׁלִי, וְיֵת כָּל מוֹתָרָא, אֲצַנְעוּ לְכוּן לְמִטְרָא עַד צַפְרָא

23 Il leur répondit: « C'est ce qu'a dit Hachem: Demain est le shabbat solennel, le saint chômage en l'honneur d'Hachem! Ce que vous avez à cuire, cuisez-le, à faire bouillir, faites-le bouillir aujourd'hui et toute la provision restante, gardez-la en réserve pour demain.

טז,כד וַיִּנְיַחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ:

טז,כד וַיִּנְיַחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא־הָיְתָה בּוֹ:

וְאֲצַנְעוּ יְתִיָה עַד צַפְרָא, כְּמָא דְפַקִּיד מֹשֶׁה; וְלֹא סְרִי, וְרַחֲשָׂא לָא הָיְתָה בֵּיהּ

24 Ils la réservèrent pour le lendemain, comme l'avait ordonné Moché et elle ne se gâta point et il ne s'y mit point de vers.

טז,כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה:

טז,כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה:

וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכַלְוּהֵי יוֹמָא דִּין, אַרְי שַׁבְּתָא יוֹמָא דִּין קָדָם יֵי: יוֹמָא דִּין, לֹא תִשְׁכַּחוּנִיָּה בְּסַקְלָא

25 Moché dit: « Mangez-la aujourd'hui, car c'est aujourd'hui shabbat en l'honneur d'Hachem, aujourd'hui vous n'en trouveriez point aux champs.

טז,כו וְשֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:

טז,כו וְשֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקֹטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ:

שַׁתָּא יוֹמִין, תִּלְקוּטוּנִיָּה; וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה שַׁבְּתָא, לֹא יִהְיֶה בֵּיהּ

26 Six jours de suite vous en recueillerez; mais le septième jour, jour de chômage, il n'y en aura point.

טז,כז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מוֹהָעָם לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ: {ס}

טז,כז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מוֹהָעָם לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ: {ס}

וְהָיָה בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה, נִפְקוּ מִן עֲמָא לְמַלְקֻט; וְלֹא, אֲשַׁכְּחוּ. {ס}

27 Or, le septième jour, quelques-uns du peuple allèrent à la récolte, mais ils ne trouvèrent rien.

טז,כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי מֵאַנְתֶּם לְשָׁמַר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

טז,כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אֲנִי מֵאַנְתֶּם לְשָׁמַר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתַי:

וַאֲמַר יְיָ, לְמֹשֶׁה: עַד אֲמַתִּי, אֲתוֹן מְסַרְבִּין, לְמַטַּר פְּקוּדֵי, וְאוֹרֵתַי

28 Hachem dit à Moché: « Jusqu'à quand vous refuserez-vous à garder mes préceptes et mes enseignements?

טז,כט רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֹתַת עַל־כֶּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמַיִם שְׁבוּ | אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

טז,כט רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֹתַת עַל־כֶּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמַיִם שְׁבוּ | אִישׁ תַּחֲתָיו אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

חֲזוּ, אֲרִי יְיָ יֵהֵב לְכוֹן שְׁבֹתָא--עַל כִּי הוּא יְהִיב לְכוֹן בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה, לְחַיִּים תָּרִין יוֹמִין; תִּיבּוּ אֲנִי תַחֲתוֹהִי, לֹא יִפּוֹק אֲנִי מֵאַתְרֵיהּ--בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה

29 Considérez que Hachem vous a gratifiés du shabbat! c'est pourquoi il vous donne, au sixième jour, la provision de deux jours. Que chacun demeure où il est, que nul ne sorte de son habitation le septième jour.

טז,ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

טז,ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וַיִּשְׁבְּתוּ עֲמָא, בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה

30 Et le peuple chôma le septième jour.

טז,לא וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לְבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיתַת בְּדָבָשׁ:

טז,לא וַיִּקְרָאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לְבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיתַת בְּדָבָשׁ:

וַיִּקְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל יֵת שְׁמִיָּהּ, מִנָּא; וְהוּא, כְּכַר זֶרַע גִּדָּא חִינּוֹר, וְטַעְמִיָּהּ, כְּאֶסְקָרִיטוֹן בְּדָבָשׁ

31 La maison d'Israël donna à cette substance le nom de manne. Elle ressemblait à de la graine de coriandre, était blanche et avait la saveur d'un beignet au miel.

טז,לב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֵא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן | יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאֵי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

טז,לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֵּא הָעֶמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן אֶרְאוּ אֶת-הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בְּמִדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה, דִּין פִּתְגָמָא דְּפִקִּיד יְיָ-- מְלִי עֲמָרָא מִנִּיהּ, לְמִטְרָא לְדִרְיִכּוֹן: בְּדִיל דִּיחִזּוֹן יִתְּ לְחֶמָא, דְּאוֹכִילִית יִתְּכּוֹן בְּמִדְבָּרָא, בְּאַפְקוּתֵי יִתְּכּוֹן, מֵאַרְעָא דְּמִצְרָיִם

32 Moché dit: « Voici ce qu'a ordonné Hachem: 'Qu'un ômer plein de cette manne reste en dépôt pour vos générations, afin qu'elles connaissent le pain dont je vous ai nourris dans le désert, lorsque je vous ai fait sortir du pays d'Égypte.

טז,לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָת וְתִן-שָׁמָּה מִלֵּא-הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

טז,לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֹת אֶחָת וְתִן-שָׁמָּה מִלֵּא-הָעֶמֶר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתָּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן, סַב צְלוּחִית חֲדָא, וְהַב תִּמְן מְלִי עֲמָרָא, מִנָּא; וְאַצְנַע יִתִּיהּ קָדָם יְיָ, לְמִטְרָא לְדִרְיִכּוֹן

33 Moshé dit à Aaron: « Prends une urne et y dépose un plein ômer de manne et place-la devant Hachem, comme souvenir pour vos générations.

טז,לד בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ:

טז,לד בְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת לְמִשְׁמַרְתָּ:

בְּמָא דְּפִקִּיד יְיָ, לְמֹשֶׁה; וְאַצְנַעִיהּ אַהֲרֹן קָדָם סְהִדוּתָא, לְמִטְרָא

34 Ainsi que Hachem l'avait prescrit à Moché, Aaron la déposa devant l'arche du Statut, comme souvenir.

טז,לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בְּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשָׁבֹת אֶת-הַמָּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן:

טז,לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת-הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד-בְּאֵם אֶל-אֶרֶץ נוֹשָׁבֹת אֶת-הַמָּן אָכְלוּ עַד-בְּאֵם אֶל-קִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אָכְלוּ יִתְּ מִנָּא אַרְבָּעִין שָׁנִין-- עַד דְּעֵאלוּ, לְאַרְעֵ יִתִּיבְתָא: יִתְּ מִנָּא, אָכְלוּ-- עַד דְּאָתוּ, לְסִיפֵי אֶרְעָא דְּכְנָעַן

35 Les enfants d'Israël mangèrent de la manne quarante ans, jusqu'à leur arrivée en pays habité; cette manne, ils en mangèrent jusqu'à leur arrivée aux confins du pays de Canaan.

טז,לו וְהָעֶמֶר עֲשֻׁרִית הָאִיפָה הוּא: {פ}

טז,לו וְהֵלֶמֶר עֲשֵׂרִית הָאֵיפָה הוּא: {פ}

וְעַמְרָא, חֵד מִן עֶסְרָא בְּתֵלַת סְאִין הוּא. {פ}

36 Quant à l'ômer, c'est la dixième partie de l'épha.

Après avoir récité la Paracha ont dit

בקשה לאחר אמירת פרשת המן:

אָתָּה הוּא יי' לְבַדְּךָ אָתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאָתָּה מְחַיֶּה אֶת כָּלֶם וְאָתָּה הוּא שְׁעֵשִׂיתָ גְּסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אָבוֹתֵינוּ גַם בַּמִּדְבָּר הַמְּטַרְף לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמַצּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם שְׁמֵלוֹתָם לֹא בָלְתָה מֵעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנְנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִים בְּמַלְוֵי וּבְרִנְחַ בְּלֵי טָרַח וְעֵמָל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וְדָם: הַחֲלָמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם שְׁמֵלוֹתָם לֹא בָלְתָה מֵעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבַחֲסֵדֶיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנְנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וְתִסְפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרוֹבִים בְּמַלְוֵי וּבְרִנְחַ בְּלֵי טָרַח וְעֵמָל גְּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וְדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי' אֱלֹהֵי נְאֻלֵּהִי אָבוֹתֵי שְׁתַּכִּין לִי וּלְאֲנָשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵנוּ לְכָל יוֹם וְיוֹם מִחַיֵּינוּ דֵּי מַחְסוֹרֵנוּ וּלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ דֵּי סְפוּקָנוּ וּלְכָל עֵצָם מֵעֲצָמֵינוּ דֵּי מַחְזִיתָנוּ מִיָּדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה וְלֹא כְּמַעוֹט מִפְּעֻלֵּינוּ וְקוֹצָר חֲסֵדֵינוּ וּמְזַעֵיר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוּנוֹתֵי וּמְזוּנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזָרְעִי וְזָרְעֵי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בָּשָׂר וְדָם:

Je vous souhaite une bonne Parnassa Bénahat Oubéchéfa Gadol Amen.